

7729 2den Beh. af Lovf. om Afløsning af forsk. Statskassen tilflydende Afgifter m. m.

7730

besummer kunne afløses. Dog foreslaaer Udvalget den Forandring i § 5, at ogsaa disse halve Kjøbesummer skulle kunne afløses med kongelige Obligationer. Der er vel ikke fuldstændig de samme Grunde for at vedtage dette Forslag, som der er for at vedtage Forslaget under Nr. 3, men Udvalget kan ialtsald ikke see, at Statskassen taber Noget ved, at disse halve Kjøbesummer afløses paa den Maade, som Udvalget her foreslaaer. Forslaget under Nr. 7 er ogsaa et Mindretalsforslag, som jeg ikke skal indlade mig paa nu nærmere at omtale, og det Forslag, der er stillet under Nr. 8, er kun et Forslag til en Forandring af Lovens Titel, forsaavidt et af Vædringsforslagene under Nr. 6 eller 7 bliver vedtaget. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale de Vædringsforslag, som Udvalget har stillet. Endnu skal jeg blot tilføie, at der var enkelte Medlemmer af Udvalget, der havde Tilbøielighed til at stille Forslag om at forandre § 3 saaledes, at den blev i fuld Overensstemmelse med det Indhold, den havde, da Loven blev bragt ind i Landstthinget af den foregaaende Finansminister. Disse enkelte Medlemmer kunne nemlig ikke aldeles tiltræde den Grund, som er anført i Landstthinget for den Forandring, som der er bleven vedtagen. Det er der gjort gjældende, at naar Paragraphen blev staaende usforandret i Loven, saa vilde næsten samtlige Arvesæstere benytte sig af den Leilighed, der derved skulde være givet til at afløse deres Recognitioner, kort forinden de folgte deres Eiendomme, og derved bibringe Staten et Tab. Dette kunne enkelte Medlemmer i Udvalget nu ikke ganske tiltræde. Det kan ialtsald ikke være Tilfældet for dem, der kun have mindre Recognitioner hvilende paa deres Eiendom. Der er en Deel Arvesæstere i Frederiksborg Amt, der betale 5 Rd. for 1 Tønde Hartkorn ved Gierstifter, men der er Andre, der kun betale 6 Rd. for Gaarden, og naar Recognitionen er saa ubetydelig, kunne de, der have en saadan Eiendom, let risikere, at, uagtet de afløse denne Recognition, førend de sælge Eiendommen,

faae de dog ikke en eneste Skilling mere for Eiendommen alligevel. Det forekommer mig altsaa, at det vilde være mindre vel betænk, om de af denne Grund vilde indlade sig paa en Afløsning, men da vi jo maae erkende Muligheden af, at en saadan Bestemmelse i Loven dog ved enkelte Leiligheder kunde benyttes til Fordeel for den Enkelte og til Tab for Staten, have vi alligevel undladt at stille dette Vædringsforslag, for at vise Smødekommener, hvor det var os muligt.

Finansministeren: Den foreliggende Lov har havt en uheldig Skæbne, idet den først er fremkommen til 2den Behandling her i Thinget saa seent, og der af det Udvalg, som har behandlet Sagen med meget stor Omhu, er stillet et Forslag, som gaaer i en ikke lidet afvigende Retning fra, hvad der er vedtaget i det andet Thing efter en ligeledes der foregaaet omhyggelig Prøvelse. Finansministeren havde forelagt dette Lovforslag i den Hensigt at imødekomme et Duffe, som fra flere Sider i denne Sal var udtalt om at give en Mulighed for, at de Afgifter til Staten, hvorom der her er Tale, kunde blive afløste paa en saadan Maade, at Staten intet Tab havde derved, og at de Afsløningssummer, som indkom, kunde blive benyttede til en Amortisation af vor Statsgjæld. Det Forslag, som Finansministeren i den Hensigt indbragte, var saaledes affattet, at det efter Finansministerens Mening tillige indeholdt en Opmintring for Afgiftsyderne til at foretage en saadan Afløsning, idet Billaarene derfor vare stillede saa billigt, som Finansministeren ansaae det for hensigtsmæssigt. Smidertid mødte dette Forslag Modstand i det andet Thing, og det fornemmelig af to Hershyn. Man fandt for det Første, at der var Betænelighed ved at give Frihed til at afløse Kornafgifterne, idet det nemlig har vist sig for de fleste Besiddere af Kornvælder her i Landet, at de i det Hele taget have staaet sig ved at beholde de Eiendomme, som gave Kornvælder, eftersom disse